

پەيغەمبەرئەلەيھىسسالام كارۋانلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ سودا قىلىشتن ۋە شەھەرلىكىڭ سەھرادىن كەلگەن كىشى ئۈچۈن سودا قىلىپ بېرىشىدىن چەكلىدى

ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كارۋانلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ سودا قىلىشتن ۋە شەھەرلىكىڭ سەھرادىن كەلگەن كىشى ئۈچۈن سودا قىلىپ بېرىشىدىن چەكلىدى», راۋى مۇنداق دەيدۇ: مەن ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ دەيدۇ: «شەھەرلىكىڭ سەھرادىن كەلگەن كىشى ئۈچۈن سودا قىلىپ بېرىشى دېگەن نېمە؟» دەپ سورىسام، ئۇنىڭ ئۈچۈن دەلال بولمىسۇن (ئوتتۇردا ۋاستە بولمىسۇن) دېگەنلىك دېدى

[سەھىھ (بەش شەرت تولۇق بولغاندا ھەدىس سەھىھ بولىدۇ) [ھەدىسىنى بۇخارى ۋە مۇسلىم بىردىك قويۇل قىلغان]

بۇ ھەدىستە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ساتقۇچى ياكى ئۇ ئىككىسىدىن باشقىلارغا زىيان بولىدىغانلىقى ئۈچۈن ھارام قىلىنغان بىر قانچە تۈرلۈك سودىنى قىلىشتن چەكلەيدۇ، بىرىنچى: ئاشلىق ياكى چارۋىلىرىنى سېتىش ئۈچۈن كەلگەن كىشىلەرنىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇلار بازارغا يېتىپ كىلىشتن ئىلگىرى ئۇلارنىڭ ماللىرىنى سېتىقلىشتن چەكلەش بولۇپ، ئۇلار بازار باھاسىنى بىلمىگەنلىكى ئۈچۈن، بەزىدە سودىلىرىدا ئالدىنىپ قىلىپ، ئۆزۈن مۇساپىلەرنى بىسىپ، خەتەرلەرگە دۈچ كىلىپ، ئېرىشىش يولىدا ھېرىپ-چارچىغان رىزقلىرىنىڭ بىر قىسىمىدىن مەھرۇم بولۇپ، ئۇلارنىڭ تاۋارلىرى ھېچ بىر جاپا تارتىمىغان كىشىنىڭ تەبىyar رىزىقى بولۇپ قالىدۇ، ئىككىنچى: بىزا ياكى سەھرادىن كەلگەن كىشى ئۆزىنىڭ تاۋارلىرىنى شۇ كۈنلۈك باھادا ياكى ئۆزى ئېھتىاجلىق ۋە حاجىتىگە يەتكۈدەك باھادا سېتىش ئۈچۈن شەھەرگە كېلىدۇ، شەھەرلىك ئادەم ئۇنىڭغا: «ساتىدىغان نەرسەڭنى مېنىڭ يېنىمدا قويۇپ قويىغان، مەن ئالدىرمى باھاسىغا چىقىرىپ سېتىپ قويىاي» دەيدۇ، بۇ شەھەر خەلقىگە زىيان يەتكۈزگەنلىكتۇر، شەرىئەت شەھەر سىرتىدىن مال ساتقىلى كەلگەن كىشىنىڭ ھەققىنى ۋە شەھەر ئەھلىنىڭ ھەققىنى مۇھاپىزەت قىلىش ئۈچۈن كەلگەن

<https://sunnah.global/hadeeth/ug/show/5847>